

РЕШЕНИЕ

№ 6717

гр. София, 11.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 14.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **5894** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 38, ал. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Образувано е по жалба на „ВИВА КРЕДИТ“ ООД, представлявано от управителя С. П. П. срещу Решение № ППН-01-95/21г. от 02.06.2022г. на КЗЛД в частта по т.2 и т.3, с които е обявена за основателна жалба вх. № ППН-01-95/03.02.2021г. на Н. Р. Н., насочена срещу липсата на отговор на заявление по чл.37б ЗЗЛД, при упражняване на правата по чл.15-чл.21 ОРЗД, за нарушение на чл. 12, §4 и §6 ОРДЗ и е издадено разпореждане по чл.58, §2, б.“г“ от ОРЗД за разработване и приемане на вътрешни правила, които „ВИВА КРЕДИТ“ ООД следва да прилага и спазва при уведомяване на субекта на данни за причините за непредприемане на действия по постъпило искане, както и в случаите налагащи изискване на допълнителна информация, необходима за потвърждаване на самоличността на субекта, вкл. при упражняване на правата му по чл.15-чл.21 от ОРЗД.

Решението се оспорва като незаконосъобразно – издадено в противоречие с административно-производствените правила и материалния закон. Жалбоподателят твърди, че в изпълнение на Регламент /ЕС/ 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година /ОРЗД/ и Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, е изготвил и обявил Политика за защита на личните данни, на електронен адрес: <https://vivacredit.bg/gdpr>. В Раздел II от Политиката и т. 4 от Приложение към стандартното Предложение за сключване на паричен заем на „ВИВА КРЕДИТ“ ООД

(„Информационни права на субектите на данни – кредитоискатели“), подписани и от Н. Р. Н., се съдържали ясни указания за формата на заявлението за упражняване на правата за защита на личните данни. Също така на интернет сайта на дружеството съществувала възможност за генериране на такъв формуляр, който можел да бъде получен и във всеки негов офис. Въпреки това Н. Р. Н. не се е възползвала от възможността да получи и да използва изготвения от дружеството формуляр на заявление по чл.37б ЗЗЛД.

Посочва, че както КЗЛД правилно е констатирала в решението, Н. Р. Н. е изпратила заявление по чл.37б ЗЗЛД (от e-mail: [електронна поща](#)) по електронен път без то да съдържа подпис на подател, ЕГН или ЛНЧ, или други идентификационни данни на лицето, липсвал и адрес за кореспонденция. Това наложило идентификация на лицето, изпратило заявлението от e-mail адрес: [електронна поща](#). Тя била необходима и поради причината, че имейл адресът, не бил посочен като такъв за кореспонденция в попълнените от Н. Р. Н. документи за отпускане на паричен заем. Административният орган обаче не взел предвид, че това електронно изявление по смисъла на чл.2 от Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги, не било подписано и било направено в нарушение на чл.13 от ЗЕДЕУУ – липсвал електронен подпис на искателя. Неправилен бил и изводът на административния орган, че това нарушение не следва да е основание за неизпълнение на задължението на администратора на лични данни по чл.12, § 3 ОРЗД.

В жалбата се твърди също, че „ВИВА КРЕДИТ“ ООД е изпълнило задълженията си като администратор на лични данни да съдейства на субектите по лични данни при упражняване на техните права по чл.15 - чл.21 ОРЗД като предприело действия за идентификация на лицето, изразяващи се в изпращане на имейл до адреса, от който било получено заявлението, служители на дружеството от различни отдели опитали да се свържат с Н. Р. Н. на 27.01.2021г. и 29.01.2021 г., но без успех. Посочва, че тези действия били в изпълнение на чл.12, §4 и §6 ОРЗД.

Жалбоподателят оспорва като неправилни изводите на КЗЛД, че „ВИВА КРЕДИТ“ ООД не е изпълнило задълженията си по чл.12, §4 и §6 ОРЗД, и процедурите за установяване на самоличността на субекти на данни при упражняване на права, свързани със защита на данните. Полученото писмо от e-mail адрес: [електронна поща](#) не можело да се квалифицира като искане за упражняване на права във връзка със защита на лични данни и жалбоподателят е предприел необходимите мерки за преодоляване на липсващата информация за идентифициране на автора, но без резултат. Посочва, че осъществяването на последващи действия за предоставяне на информация би могло да доведе до разкриването на лична и конфиденциална информация на трети лица, поради което администраторът на лични данни не е извършил други действия, различни от опитите за контакт с лицето.

В проведеното открито съдебното заседание на 14.10.2022г. жалбоподателят е редовно призован, но не изпраща процесуален представител. Подробни съображения по основателността на оспорването са изложени в депозираното на 13.10.2022г. писмено становище.

Ответникът – Комисията за защита на личните данни, чрез процесуалния си представител юрк. Г., оспорва предявената жалба. В хода по същество и с оглед съображенията изложени в обжалвания административен акт, моли да бъде потвърдена законосъобразността му, както и да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – Н. Р. Н., също оспорва подадената жалба и моли тя да бъде отхвърлена.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призован, не взема участие в производството по делото и не дава заключение относно законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, като обсъди релевираните с жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235, ал.2 ГПК във вр. чл.144 АПК, приема за установено следното от фактическа страна:

На 15.02.2020г. между Н. Р. Н. и „ВИВА КРЕДИТ“ ООД е бил сключен Договор за паричен заем Standard 14 № 5590185 (л.106 - л.112), обявен за нищожен с Решение от 17.06.2021г. по гр. дело № 14516/2020г. по описа на Районен съд – Пловдив. Сред подписаните от Н. Р. Н. документи във връзка с отпускане на паричния заем е и Приложение към предложение за паричен заем от „ВИВА КРЕДИТ“ ООД: Информационни права на субектите на лични данни – кредитоискатели (л.115-л.122).

Производството пред КЗЛД е образувано по повод постъпила жалба с вх. № ППН-01-95/03.02.2021г. от Н. Р. Н. (л.130-л.134), в която е изложена следната фактическа обстановка: Н. била клиент на „ВИВА КРЕДИТ“ ООД като потребител на кредитен продукт, по повод на което завела гражданско дело пред Районен съд-Пловдив през 2020г. През 2021г. започнали обаждания от различни телефонни номера, съобщения и посещения на домашния адрес на Н. Р. Н. от страна на служители на дружеството. Ежедневно получавала десетки позвънявания, а на входната врата на жилището си намерила уведомление, че е била посетена от консултант на „ВИВА КРЕДИТ“ ООД, който след като не намерил лицето на адреса, по домофона разказал на съседите кого и по какъв повод търси. Н. Р. Н. изпратила до „ВИВА КРЕДИТ“ ООД декларация за отказ за съхранение, обработване и използване на лични данни, с която изразила несъгласие да бъде посещавана на домашен адрес и да бъде търсена по телефон в работно време. Работата ѝ изисквала концентрация, тъй като била свързана с боравене с режещи и ламиниращи машини и дребни детайли. Обажданията от страна на „ВИВА КРЕДИТ“ ООД довели до критики, забележки и дисциплинарни наказания от страна на работодателя. Също така се притеснявала, че отношенията ѝ с кредитора щели да я компрометират, като станат достояние на колегите, работодателя и трети лица без причина. След изпращане на декларацията за отказ от съхранение, обработване и използване на лични данни, позвъняванията от различни номера на „ВИВА КРЕДИТ“ ООД продължили и било получено кратко съобщение от г-жа Б. Т.. Налице бил психически тормоз и груба злоупотреба с личните ѝ данни, което мотивирало Н. Р. Н. да се обърне към КЗЛД с молба за защита на личните ѝ данни.

До „ВИВА КРЕДИТ“ ООД е изпратено уведомление изх. № ППН-01-95/2021/#1/14.04.2021г. (л.10), получено на 16.04.2021г., за образуваното административно производство, с което е предоставена възможност в 7-дневен срок дружеството да депозираще становище във връзка с изложените в жалбата твърдения.

По преписката е депозирано становище от „ВИВА КРЕДИТ“ ООД (л.103-л.105). Посочва се, че дружеството – администратор на лични данни е изпълнило задълженията си по чл. 12, §6 от ОРЗД, като направило неуспешни опити за контакт с жалбоподателя. В заявлението на Н. Р. Н. по чл. 37б ЗЗЛД липсвали някои основни реквизити, а самото писмо не било подписано. Излага се аргумент, че искането отправено от e-mail адрес: [електронна поща], който не е упоменат като средство за

контакт в договора за паричен заем, също така заедно с останалата предоставена информация, представлявало ненадеждна съвкупност от идентификатори на заявителя. Изтъква още, че жалбата пред Комисията е подадена преди изтичане на срока за отговор на администратора на лични данни, поради което е спорно доколко е налице нарушение от страна на дружеството.

С решение, обективизирано в Протокол № 14/06-07.04.2022г. (л.128- л.129) КЗЛД приема, че жалбата с вх. № ППН-01-95/03.02.2021г. на Н. Р. Н. е допустима, конституирани са страните в производството и е насрочено заседание за разглеждането ѝ по същество.

„ВИВА КРЕДИТ“ ООД и Н. Р. Н. са уведомени, че на 25.05.2022г. от 13.00 часа ще бъде проведено открито заседание на КЗЛД, на което могат да присъстват лично или чрез представител (л.79-л.82). На 23.05.2022г. в КЗЛД са постъпили писмени бележки от страна на „ВИВА КРЕДИТ“ ООД (л.50 – л.53) и писмо от Н. Р. Н. на 12.05.2022г. (л.54 – л.56).

На проведеното на 25.05.2022г. заседание, за което е съставен Протокол № 22/25.05.2022 (л.126 - л.127), страните не се явяват. Видно от проекта на решение, изготвен в хода на заседанието, жалбата се оставя без уважение в частта относно обажданията, обявява се за основателна по отношение на липсата на отговор от страна на „ВИВА КРЕДИТ“ ООД и неизпълнението на чл.12 ОРЗД, задължава се администраторът на лични данни да измени политиката си за лични данни в тримесечен срок.

Административното производство е приключило с постановяването на Решение № ППН-01-95/21г. от 02.06.2022г. (л.40 - л.49), с което по т.2 и т.3, подадената от Н. Р. Н. жалба срещу „ВИВА КРЕДИТ“ ООД се обявява за основателна в частта, насочена срещу липсата на отговор на заявление по чл. 37б от ЗЗЛД, отправено от жалбоподателката до „ВИВА КРЕДИТ“ ООД – за упражняване на права по чл.15 – чл.21 ОРЗД, за нарушение на чл.12, §4 и §6 от ОРЗД. На основание чл.58, §2 б. „г“ от ОРЗД е разпоредено в 3-месечен срок от влизане в сила на решението „ВИВА КРЕДИТ“ ООД да разработи и приеме вътрешни правила, които да прилага и спазва като администратор на лични данни при уведомяване на субекти на данни за причините за предприемане на действия по постъпило искане, както и в случаите налагащи изискване на допълнителна информация, необходима за потвърждаване на самоличността на субекта на данни, включително при упражняване на правата му по чл. 15-21 ОРЗД.

На 06.06.2022г. „ВИВА КРЕДИТ“ ООД е уведомено за постановеното от Комисията решение (л.38-39). На 20.06.2022 г. в КЗЛД е получена жалба от дружеството срещу постановения административен акт.

При така установените факти, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е допустима. Подадена е срещу подлежащ на оспорване административен акт, който неблагоприятно засяга правната сфера на адресата- „ВИВА КРЕДИТ“ ООД, представлявано от С. П., с оглед на което за него е възникнал и съществува правен интерес от отмяната му. Жалбата е депозирана на 20.06.2022г., при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл.149 ал.1 от АПК.

Разгледана по същество, жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

На първо място, съгласно чл. 6, ал. 1 от ЗЗЛД, КЗЛД е постоянно действащ независим надзорен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните

лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на Регламент (ЕС) 2016/679 и на този закон.

На основание чл. 9, ал. 4 във връзка с ал. 3 от ЗЗЛД решенията на комисията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете ѝ /чл. 7, ал. 1 от ЗЗЛД - председател и 4 членове/. Същото следва да бъде подписано от всички членове, участвали в гласуването, като следва да се съобрази и специалната норма на чл. 12 от Правилник за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация /ПДКЗЛДНА, приет на основание чл. 9, ал. 2 ЗЗЛД/, регламентираща валидността на решението, когато то може да се вземе и неприсъствено, ако председателят и всички членове на комисията са съгласни и го подпишат. Съгласно чл. 11, ал. 4 от ПДКЗЛДНА „председателят или член на комисията, който не е съгласен с решение, го подписва с особено мнение“. Спазено е изискването за кворум, доколкото на проведените заседания присъстват председателят и още трима от членовете на Комисията /чл. 8, ал. 6 от ПДКЗЛДНА; протоколи № 14/06-07.04.2022г. и № 22/25.05.2022г. /. Лицата, присъствали на съответните заседания, са положили подписите си под оспорваното решение, взето с изискуемото мнозинство (4 гласа „за“, 0 гласа „против“).

Предвид горното съдът счита, че актът е постановен от компетентен орган и не е налице основанието по чл. 146, т. 1 АПК за прогласяване на нищожността му.

На второ място, поради липсата на изрична разпоредба в ЗЗЛД относно формата и съдържанието на решението, приложение следва да намери чл.59, ал.2 АПК. Спазена е писмената форма, като в решението изрично е посочено правното основание и фактическите причини обусловили неговото издаване. Ответникът, чрез своите фактически констатации обосновава е посочил действителното правно положение, не се установява непълнота на фактите, а след анализ и проверка на същите, съдът приема, че те са и реално осъществени. Волята на административния орган е ясно изразена, не съществуват пропуски или грешки, което е предпоставка за правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигурява възможност на оспорващия да организира адекватно защитата си във висящия съдебен процес. Не се констатираха несъответствия или противоречия между мотивите и разпоредителната му част.

На трето място, съдът счита, че не са налице съществени нарушения на административно-производствените правила, предпоставка за отмяна на основание чл.168, ал.1 АПК във вр. чл.146, т.3 АПК.

Производството е образувано законосъобразно в съответствие с разпоредбата на чл.38, ал.1 от ЗЗЛД, след сезиране на Комисията с жалба на 03.02.2021г, в която се твърди извършено нарушение на ЗЗЛД от страна на „ВИВА КРЕДИТ“ ООД.

С решение от проведено заседание, обективизирано в Протокол №14/06-07.04.2022г, е прието, че жалбата е допустима, правилно са конституирани страните в производството и е проведено открито заседание на 25.05.2022г., което е приключило с разглеждането на спора по същество. На страните в производството е представена възможност да се запознаят с приложените по преписката доказателства и да изразят становище. При произнасяне по съществуващото на спора са обсъдени събраните писмени доказателства. Правото на защита на жалбоподателя не е ограничено, тъй като е гарантирано неговото участие в административния процес, който се е провел в съответствие със специалните разпоредби на ЗЗЛД, чл.34 и следващите от АПК и принципите - истинност, равенство, достъпност, публичност и прозрачност /чл.7, чл.8

и чл.12 от АПК/. След като на „ВИВА КРЕДИТ“ ООД е била гарантирана възможността за участие в производството, се налага разбирането, че органът е осигурил начин и способ за организиране и провеждане на защитата на засегнатите права и интереси в пълен обем.

На четвърто място, съдът констатира, че е налице незаконосъобразност на решението по смисъла на чл. 168, ал. 1 във вр. чл. 146, т. 4 от АПК – противоречие с материалноправните разпоредби на закона.

С приемането на Регламент /ЕС/ 2016/679 на Европейския парламент и на съвета от 27 април 2016г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (ОРЗД), разпоредбите му се прилагат от 25.05.2018г. Той е приет като „общ“ в смисъл на „генерален“ Регламент и включва разпоредби с общ характер в сферата на защитата на личните данни, а на държавите членки е предоставена свобода на преценка да приемат изключения и дерогации при посочените изисквания.

В чл.17, ал.1 ОРЗД е уредено така нареченото право на изтриване (право „да бъдеш забравен“), а именно: субектът на данни има правото да поиска от администратора изтриване на свързаните с него лични данни без ненужно забавяне, а администраторът има задължението да изтрие без ненужно забавяне личните данни, когато е приложимо някое от посочените по-долу основания: личните данни повече не са необходими за целите, за които са били събрани или обработвани по друг начин; б) субектът на данните оттегля своето съгласие, върху което се основава обработването на данните съгласно член 6, параграф 1, буква а) или член 9, параграф 2, буква а), и няма друго правно основание за обработването; в) субектът на данните възразява срещу обработването съгласно член 21, параграф 1 и няма законни основания за обработването, които да имат преимущество, или субектът на данните възразява срещу обработването съгласно член 21, параграф 2; г) личните данни са били обработвани незаконосъобразно; д) личните данни трябва да бъдат изтрети с цел спазването на правно задължение по правото на Съюза или правото на държава членка, което се прилага спрямо администратора; е) личните данни са били събрани във връзка с предлагането на услуги на информационното общество по член 8, параграф 1.

В чл. 37б, ал.1-3 ЗЗЛД е предвиден редът, по който субектът на данни упражнява правата по чл.15 – чл.22 ОРЗД, а именно: чрез подаване на писмено заявление до администратора на лични данни или по друг определен от администратора начин. Заявление може да се подаде и по електронен път при условията на Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги, Закона за електронното управление и Закона за електронната идентификация. Заявление може да се подаде и чрез действия в потребителския интерфейс на

информационната система, която обработва данните, след като лицето е идентифицирано със съответните за информационната система средства за идентификация.

Съгласно чл.12, §3 от ОРЗД „Администраторът предоставя на субекта на данни информация относно действията, предприети във връзка с искане по членове 15—22, без ненужно забавяне и във всички случаи в срок от един месец от получаване на искането“. В чл. 12, §6 ОРЗД е предвидена възможността администраторът да поиска предоставянето на допълнителна информация, необходима за потвърждаване на самоличността на субекта на данните, когато без да се засягат разпоредбите на член 11, администраторът има основателни опасения във връзка със самоличността на физическото лице, което подава искане по членове 15—21 ОРЗД. Не на последно място чл.12, §4 ОРЗД гласи, че ако администраторът не предприеме действия по искането на субекта на данни, администраторът го уведомява без забавяне и най-късно в срок от един месец от получаване на искането за причините да не предприеме действия и за възможността за подаване на жалба до надзорен орган и търсене на защита по съдебен ред.

Посочените разпоредби на ОРЗД разглеждат всички хипотези на развитие на процедурата, която администраторът на лични данни трябва да изпълни във връзка с упражняване на правата по чл.15-чл.22 ОРЗД от субекта на данни. Регламентът предписва незабавно активно поведение от страна на администратора, независимо дали са налице предпоставките за упражняване на права по чл.15- чл.22 ОРЗД, като по този начин се обезпечават постигане една от целите на ОРЗД - ефективна защита на физическите лица във връзка с обработването на лични данни, което е обявено за тяхно основно право съгласно чл.8, §1 от Хартата на основните права на Европейския съюз и чл.16, §1 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС).

Съгласно чл.4, §1 и §2 от ОРЗД - за целите на Регламента: „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице; „обработване“ означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или

набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбинирани, ограничаване, изтриване или унищожаване.

Предмет на развия се спор между страните е дали „ВИВА КРЕДИТ“ ООД е изпълнило задълженията си като администратор на лични данни по повод подаденото по чл.37б ЗЗЛД заявление за упражняване на правата по чл. 15-21 от ОРЗД от Н. Р. Н..

Не се оспорва в хода на производството, че „ВИВА КРЕДИТ“ ООД притежава качеството на администратор на лични данни по см. на чл.4, §7 от ОРЗД и като такъв се явява и задължено лице по ОРЗД.

Безспорно между страните, а и от събраните по делото доказателства е видно, че с подписване на Информационни права на субектите на лични данни - Приложение към Предложение за паричен заем, както и Договор за паричен заем № 5590185 от 15.02.2020г., Н. Р. Н. е дала съгласие за обработване на личните ѝ данни от администратора „ВИВА КРЕДИТ“ ООД. Договорът за заем е прогласен за нищожен по силата на Решение от 17.06.2021г. по гр. дело № 14516/2020 г. по описа на Районен съд - Пловдив, което към момента на сезиране на КЗЛД от Н. Р. Н. /03.02.2021г./ не е влязло в сила и договорът за паричен заем, сключен между администратора на лични данни и Н. Р. Н. е представлявал валидно основание за обработване на лични данни. Не са представени писмени доказателства и дали към дата- 02.06.2022г. този съдебен акт е влязъл в сила.

На 27.01.2021г. Н. Р. Н. е подала заявление по чл. 37б ЗЗЛД до „ВИВА КРЕДИТ“ ООД с искане да бъдат заличени личните ѝ данни. Заявлението е под формата на съобщение, изпратено от e-mail адрес: „N. N. [\[електронна поща\]](#)“, до електронния адрес на жалбоподателя.

„ВИВА КРЕДИТ“ ООД в писмено становище от 23.05.2022г. до КЗЛД в хода на административното производство, както и в съдебното производство, посочва като основание за неизпълнение на задълженията по чл. 12 ОРЗД, липсата на основни реквизити съгласно чл.37в, ал.1 във вр. с чл.37б ЗЗЛД в заявлението на Н. Р. Н. – ЕГН, адрес, подпис; а e-mail адресът не бил упоменат като канал на кореспонденция в Договора за паричен заем Standard 14 № 5590185 или Приложение към предложение за паричен заем от „ВИВА КРЕДИТ“ ООД, Информационни права на субектите на лични данни – кредитоискатели. Основателно е възражението на жалбоподателя, че заявлението по чл. 37б ЗЗЛД /л.153 от

делото/ не съдържа посочените реквизити /по чл.37в, ал.1, т.1 и т.4 от ЗЗЛД/ и не е подписано с квалифициран електронен подпис, каквото е изискването на чл.37б, ал.2 ЗЗЛД. Наличието на тези пороци би могло да създаде основателни съмнения относно самоличността на лицето, подало заявлението. В тази хипотеза, Регламентът предписва предприемане на действия по чл.12, §4 или §6 ОРЗД.

Анализът на разпоредбата на чл.12, §6 ОРЗД показва, че тя има диспозитивен характер - не съдържа задължение за администратора на лични данни, когато са налице, посочените в нея предпоставки – той може да поиска предоставянето на допълнителна информация връзка със самоличността на физическото лице, но няма задължение за това и съответно неупражняването му не би могло да бъде нарушение на закона. В случая обаче, жалбоподателят е предприел възможните действия по идентифициране на заявителя, като на 28.01.2021г. /л.9 и л.135/ е изпратил e-mail на електронен адрес: [\[електронна поща\]](#) със следното съдържание: „З. г-жо Н.. Не успявам да се свържа с Вас, за да изговорим претенциите Ви, след получения имейл. Свържете се с мен Т. или предоставете актуален телефон, на който да се свържа с Вас. Предварително благодаря. Б. Т., старши специалист „Събиране“, „Вива кредит“ ООД“.

Второто нарушение, констатирано от Комисията е липсата на отговор по чл.12, §4 ОРЗД от страна на „ВИВА КРЕДИТ“ ООД по подаденото от Н. Р. Н. заявление по чл.37б ЗЗЛД. По силата на § 12, § 3 ОРЗД „администраторът предоставя на субекта на данни информация относно действията, предприети във връзка с искането му, без ненужно забавяне и във всички случаи *в срок от един месец от получаване на искането*. При необходимост този срок може да бъде удължен с още два месеца, като се взема предвид сложността и броя на исканията. Администраторът информира субекта на данните за всяко такова удължаване в срок от един месец от получаване на искането, като посочва и причините за забавянето. Когато субектът на данни подава искане с електронни средства, по възможност информацията се предоставя с електронни средства, освен ако субектът на данни не е поискал друго“.

Диспозицията на правната норма на чл. 12, § 4 ОРЗД, цитирана по-горе, съдържа освен описание на длъжното поведение от страна на администратора на лични данни и срок, в който следва да бъдат предприети действията, за да бъдат същите законосъобразни.

В настоящия случай заявлението по чл.37б ЗЗЛД на Н. Р. Н. е получено от администратора на лични данни на 27.01.2021г., видно от разпечатката от електронната поща на дружеството (л. 152-л.153). Жалбата, с която е

сезирана КЗЛД е подадена по електронна поща на 02.02.2021г. и администрирана на 03.02.2021г. (л.130-л.132), тоест преди изтичане на едномесечния срок по чл.12, §4 ОРЗД. Това води до неправилна констатацията на административния орган за нарушение по чл.12, §4 ОРЗД в конкретния случай.

При тези фактически установявания се налага извода за неоснователно ангажиране на административната отговорност на „ВИВА КРЕДИТ“ ООД за липсата на отговор на заявление по чл. 37б ЗЗЛД за упражняване на правата по чл.15-21 ОРЗД . Не е извършено нарушение на чл. 12 §4 и §6 ОРДЗ, противно на приетото от ответника.

На пето място, относно прилагането на корективна мярка по член 58, § 2, б. „г“ от Регламента.

Комисията разполага с оперативна самостоятелност, като в съответствие с предоставените ѝ функции преценява кое от корективните правомощия по чл.58, §2 ОРЗД да упражни. Преценката следва да се основава на съображенията за целесъобразност и ефективност на решението при отчитане особеностите на всеки отделен случай и степента на засягане на интересите на конкретното физическо лице и на обществения интерес. Правомощията по чл.58, §2 от ОРЗД, без това по б. "и", имат характера на принудителни административни мерки (ПАМ), чиято цел е да предотвратят или да преустановят извършването на нарушение, като по този начин се постигне целеното поведение в областта на защитата на личните данни.

В настоящия случай, в условията на предоставената ѝ оперативна самостоятелност, КЗЛД е приела да приложи корективната мярка по чл.58, § 2, б. „г“ ОРЗД – разпореждане за разработване и приемане на вътрешни правила, които администраторът следва да прилага и спазва при уведомяване на субекта на данни за причините за непредприемане на действия по постъпило искане, както и в случаите налагащи допълнителна информация, необходима за потвърждаване на самоличността на субекта на данни, включително при упражняване на правата му по чл.15 – чл.21 ОРЗД. Предвид изводите за незаконосъобразност на решението на КЗЛД в частта по т.2, с която се установява липсата на отговор на заявление по чл.37б ЗЗЛД, при упражняване на правата по чл.15-чл.21 ОРЗД и липсата на нарушение на чл. 12, §4 и §6 ОРДЗ, настоящият състав приема, че не са налице предпоставките за налагане на ПАМ от категорията на процесната.

Въз основа на изложените мотиви, съдът заключава, че постановеното решение е издадено от компетентен орган, в установената форма, без да са извършени съществени нарушения на

административно-производствените правила, но в нарушение на материалноправните разпоредби на закона, поради което подадената срещу акта жалба се явява основателна и следва да бъде уважена.

Жалбоподателят не претендира разноски, поради което такива не следва да му бъдат присъдени.

На ответника и на заинтересованата страна не се дължат разноски поради изхода на делото.

Мотивиран от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, *Административен съд София-град, II-ро отделение, 22-и състав,*

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № ППН-01-95/21г. от 02.06.2022г. на КЗЛД в частта по т.2 и т.3, с които е обявена за основателна жалба вх. № ППН-01-95/03.02.2021г. на Н. Р. Н., насочена срещу липсата на отговор на заявление по чл.37б ЗЗЛД, при упражняване на правата по чл.15-чл.21 ОРЗД, за нарушение на чл. 12, §4 и §6 ОРДЗ, както и е издадено разпореждане по чл.58, §2, б. "г" от ОРЗД за разработване и приемане на вътрешни правила, които „ВИВА КРЕДИТ“ ООД следва да прилага и спазва при уведомяване на субекта на данни за причините за непредприемане на действия по постъпило искане, както и в случаите налагащи изискване на допълнителна информация, необходима за потвърждаване на самоличността на субекта, вкл. при упражняване на правата му по чл.15-чл.21 от ОРЗД, по жалба на „ВИВА КРЕДИТ“ ООД, представявано от управителя С. П. П..

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 – дневен срок от уведомяване на страните чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд на Република България.

РЕШЕНИЕТО да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 138 от АПК.

Съдия:

